

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/147/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713214362
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713214362.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Zlaty Simkovej v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom, Šoltésovej 14, Bratislava, IČO 45 535 108, zastúpený AK SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO 36 862 711, proti odporkyni A. A., bytom L. X/XXXX, O., t.č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníkom JUDr. M. M., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu O., v konaní o zaplatenie 791,09 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Poprade, č.k. 12C 197/20123-15 zo dňa 13.3.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že predmetom konania a z pripojených listinných dôkazov v podobe faktúr zo strany žalobcu to vyplýva, boli zmluvné pokuty. Žalobca uplatnil dňa 3.3.2009 ako jednorazový poplatok, za pokuty Biznis UNI 150 sagem D30T, 4G internet a 4G internet s viazanosťou na 18 mesiacov v sume 334,82 eur. Suma 118,5 eur malo predstavovať bližšie nezistené plnenie žalobcu vyúčtovania faktúrou splatnou 10.1.2009, ktorá však napriek opakovanej výzve súdu opakovaná nebola predložená. Výška zmluvných pokút bola stanovená v zmluvách o pripojení z 10.10.2008 a z 28.10.2008 pevnou sumou za porušenie doby viazanosti zmluvy. Takéto dojednanie nie je možné označiť za individuálne dojednanie, ktoré by umožnilo žalovanému ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty a okruh povinností, na porušenie ktorých sa zmluvná pokuta mala vzťahovať. Žalovaný nemal inú možnosť len buď ako celú túto zmluvu prijať alebo ju odmietnuť. Preto považoval dojednanú zmluvnú pokutu v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 OZ. Konštatoval, že nie každé porušenie povinností je rovnakej intenzity a významu a je rozdiel medzi tým, či k porušeniu povinností dôjde u žalovaného alebo spotrebiteľa na konci alebo na začiatku zmluvného vzťahu. Táto koncipovaná zmluvná pokuta nemohla obstať v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho vzťahu. Podmienky, za akých žalobca dohodol zmluvnú pokutu v tomto, ale aj v iných štandardných zmluvách poškodzujú veriteľa. Predmetná zmluvná pokuta nielenže spôsobila hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech slabšej zmluvnej strany, teda spotrebiteľa, ale má tendenciu aj negatívne ovplyvniť dôveru spotrebiteľa voči štandardizovaným produktom na trhu. Takéto dojednanie bolo už aj v iných rozhodnutiach vyhlásené za neplatnú zmluvnú podmienku a po vyhlásení neplatnosti týchto podmienok aj boli žaloby zamietnuté a účastníkovi na strane dodávateľa

služby takáto zmluvná pokuta nebola prijatá s poukazom na rozhodnutie OS Bardejov sp. zn. 4C 164/2011 a KS Prešov sp. zn. 7Co 36/2012. Nebolo možné zo strany súdu prvého stupňa zohľadniť ani poskytnutý benefit zo strany žalobcu spočívajúci v odpredaji koncového zariadenia poskytovaných služieb za akciovú cenu, ktorá bola podstatne nižšia oproti všeobecnej kúpnej cene. Toto poskytnutie benefitu je vlastne obchodnou politikou spoločnosti a nemá príčinnú súvislosť s predmetom sporu. Preto považoval ustanovenia a dohody o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto zo zákona neplatné a nebolo možné priznať v celom rozsahu, ale ani modifikovane zníženú zmluvnú pokutu. Tiež nebol dôvod na to, aby podľa opýtaných skutočností súd prvého stupňa vec právne inak posúdil, napr. podľa § 420 OZ. Nepriznal ani ďalší nárok žalobcu, ktorým bola suma 118,5 eur vzhľadom k tomu, že tento nárok mal vyplývať z faktúry č. 6900057494, ale predložený súdu nebol. Následne ani úrok z omeškania neuznal súd prvého stupňa žalobcovi, pretože vzťah účastníkov konania vychádza zo spotrebiteľského vzťahu, pre ktorý sa prioritne uplatňuje Občiansky zákonník a nemôže takto potom úrok z omeškania pretiahnuť výšku stanovenú v § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z. v platnom znení.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa neuviedol, v čom spočíva nerovnováha práv a povinností strán k dodatku k zmluve o pripojení. Možno len usúdiť, že samotné dojednanie zmluvnej pokuty bolo porušením práv žalovaného. V rozsudku absentuje akákoľvek úvaha, ktorou sa konajúci súd riadil a na základe ktorej dospel k záveru o nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán. Žalobca poukázal na to, že súd sa vôbec nevyporiadal so skutočnosťou, že zmluvná pokuta zabezpečovala jednak zvýhodnenú cenu poskytnutého mobilného zariadenia a jednak benefit, ktorý žalovaný získal v prípade, ak sa zaviazal na užívanie služieb žalobcu alebo jeho právneho predchodcu počas 18 mesiacov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo 106/2010 a tiež rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Ruiz Torija c. Španieslko z 9.12.1994. Preto považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za arbitrárne. Aplikáciou argumentov uvedených súdom prvého stupňa nemožno dôjsť k záveru, že dojednanie akejkoľvek zmluvnej pokuty pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zo strany spotrebiteľa je dojednaním absolútne neplatným a prihlíada naň súd ex off. Poukázal na to aj na rozhodnutie rozsudku Krajského súdu v Prešove 9Co 31/2012. Týmto rozsudkom poskytol súd prvého stupňa ústavne nekonformný výklad ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý zasahuje do zásady zmluvnej slobody, na ktoré je postavené súkromné právo Slovenskej republiky. Dojednanie o zmluvnej pokute je len zabezpečenie prospechu poskytnutému žalovanému a uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktoré je len subsidiárnym právom pri primárnom porušení povinnosti žalovaného platiť cenu služieb riadne a včas nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán ako to tvrdí súd prvého stupňa. Práve, že aj žalovaný ako spotrebiteľ mohol ovplyvniť otca zmluvy, pretože druh mobilného telefónu si mohol vybrať sám a podľa jeho výberu bola mi rozdielna aj výška jeho štandardnej ceny, alebo akciovej ceny a tiež zmluvnej pokuty. Napríklad nemusel si k zmluve o pripojení odkúpiť mobilný telefón a tým by bola zmluvná pokuta automaticky znížená o jeho hodnotu. Motivácia zákazníkov pre uzavretie zmluvy o pripojení s viazanosťou 18 mesiacov bola práve akciová suma mobilného telefónu ako aj zvýhodnené volania, či ceny mesačných programov, ktorých hodnotu žalobca nemusel zabezpečiť zmluvnou pokutou pre prípad porušenia zmluvnej pokuty. Neznamená, že ak zmluvná pokuta bola dohodnutá len formulárovo potom, že nebola dojednaná individuálne, o čom svedčí rozhodnutie Krajského súdu v Žiline 8Co 385/2011. Ak súd prvého stupňa odkázal vo svojom rozhodnutí na neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v rozsudku Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 4C 162/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 36/2012 poukazuje žalobca na uznesenie Krajského súdu v Košiciach 6Co 325/2012, kde je uvedené, že nemožno iba odkázať na rozhodnutie iných súdov v podobných veciach, ak z toho nie je zrejme, z akých dôvodov súdy vyslovili neprijateľnú zmluvnú podmienku dojednaní o zmluvnej pokute, a preto ak súd nepriznal plnenie z dôvodu, že ide o plnenie na základe tej istej neprijateľnej zmluvnej podmienky, pre ktorú už raz plnenie bolo nepriznané a poukazuje na právoplatný rozsudok, musia byť závery toho citovaného rozsudku uvedené v odôvodnení a musia byť v rozsudku uvedené aj úvahy, ktoré viedli súd, ktorý prejednával vec k tomu, že ide o identický prípad. Preto sa domnieva žalobca, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne vec právne posúdil, keďže sa nedostatočne vyporiadal so zvýhodnenou kúpnu cenou mobilného telefónu a hodnotou benefitu, ktorý bol zabezpečený zmluvnou pokutou. Poukázal na výpočet zmluvnej pokuty a tiež z toho, že žalobca uzavrel zmluvu so žalovaným

ako s podnikateľom. Preto navrhol, aby bolo zrušené rozhodnutie súdu prvého stupňa, resp. aby bolo zmenené toto rozhodnutie a v celom rozsahu nárok žalobcu bol priznaný.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

Odvolačný súd prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa ustanovenia § 212 ods. 1, 2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa rozhodol vo veci na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1, 3, 4 písm. k) OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 544 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Z obsahu spisu je zrejmé, že pôvodná žaloba bola uplatnená na sumu 791,09 eur, ktorá pozostávala z piatich čiastkových súm, ktoré fakturoval žalobca ako právny nástupca Slovak Telecom, a.s., Karadžičova 10, Bratislava. Súd prvého stupňa rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 12C 360/2012-39 z 26.8.2013, ktorým čiastočne vyhovel žalobe v sume 337,77 eur s prísl., ktoré tvorilo ročný úrok z omeškania podľa jednotlivých uplatnených nárokov a ich splatnosti. Týmto rozsudkom vylúčil na samostatné konanie nárok žalobcu na sumu 453,32 eur s prísl., rovnako aj nárok na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa vyhovel žalobe pokiaľ išlo o nároky žalobcu na náhradu za nezaplatenie poskytnutých služieb mobilnej komunikácie žalobcom žalovanej v období od októbra 2008 až do januára 2009. Žalobca nadobudol nárok na pohľadávky voči žalovanej, na základe uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 6.12.2011 medzi Slovak Telecom, a.s., Karadžičova 10, Bratislava a žalobcom. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o pripojení dňa 10.10.2008, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý vysoko rýchlostný internet, zariadenie TP plus samoinštalácia plus tento internet DSL internet, samoinštalčný balíček DSL prístup a internetový modem. Tiež uzavreli dňa 28.10.2008 právny predchodca žalobcu a žalovaná zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bola zariadenie TP samoinštalácia Biznis UNI 150, rýchly internet a k tomu balík služieb a predaj telekomunikačného prostriedku.

Rozhodujúce je, že problémová zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj zmluvných strán. Ak sa nevylúčia zo života spotrebiteľov nečestné zmluvné podmienky, môžu na nich doplatiť aj spotrebiteľia konajúci dobromyseľne, keďže ide o formulárové zmluvy dojednávané vo viacerých prípadoch (rozsudok KS Prešov 6Co 113/2010)

Neobstojí ani námietka odvolateľa, že súd prvého stupňa mal citovať celé rozhodnutie, pokiaľ vo svojom rozhodnutí poukázal na skoršie vyhlásené rozhodnutia v obdobných veciach. Súd prvého stupňa okrem poukázania na iné rozhodnutia, iných súdov, v obdobných veciach, vec zdôvodnil na základe konkrétnych skutkových zistení a vec aj právne odôvodnil nielen odkazom na konkrétne rozhodnutia iných súdov, ale prijal aj konkrétne právne závery.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. Vzhľadom k tomu, že žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaná si neuplatnila nárok na náhradu trov konania, odvolací súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.